

Acheronta movebo

Ας αφήσουμε την απαισιοδοξία για καλύτερες μέρες...Θα διανύσουμε ξανά αυτή την παράξενη διαδρομή από το σπίτι προς την πρόβα ή την παράσταση...Θα συναντήσουμε και πάλι τους συνεργάτες μας, θα οραματιστούμε και πάλι νέους δρόμους που θέλουμε να ανοίξουμε στη δουλειά μας...Την ερωτική μας σχέση με το θέατρο, με τα όνειρα και τις επιθυμίες μας δε θα τη σταματήσει ο ιός! Ωστόσο, αυτή η απότομη διακοπή στη δραστηριότητάς μας, παρ' όλο που μας γεμίζει αισθήματα φόβου, ματαιώσης ή και απόγνωσης, ίσως αποδειχθεί ωφέλιμη. Ο κενός χρόνος στη δουλειά μας είναι απειλή, μπορεί όμως να γίνει και όχημα ενός αναστοχασμού σε βάθος για την ουσία του θεάτρου, δηλαδή για την ουσία της ανθρώπινης ζωής, που αυτή την περίοδο βρίσκεται στο μάτι του κυκλώνα. Σα να ήρθε η ώρα μιας τολμηρής ενδοσκόπησης.

«Προς τι το θέατρο; Προς τι ο άνθρωπος;».

Αν σιγήσουν λίγο οι σκέψεις για αισθητικές κατηγορίες, προγράμματα και σχέδια, ίσως να μπορέσουμε να δούμε με μεγαλύτερη διαύγεια ποιο είναι το ουσιώδες για την καθεμία και τον καθένα από μας. Ας προσπαθήσουμε να καταπολεμήσουμε τον εγωισμό μας, ας ενωθούμε κοινωνικά, ας γίνουμε πιο διεκδικητικοί και τολμηροί. Η χειρότερη μοναξιά είναι αυτή που έχουμε μέσα μας. Εφόσον έχουμε λόγο να ζήσουμε και να αγωνιστούμε για τη ζωή και το θέατρο όπως τα ονειρευόμαστε, δεν υπάρχει χρόνος για θλιψή! ***Acheronta movebo*** - (Βιργίλιος - «Αινειάδα»)

Σάββας Στρούμπος